

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ໂຢນາ

ສະບັບ 2010

ໂຢນາ

ບົດທີ 1

ໂຢນາບໍ່ເຊື່ອໜັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

1-2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢນາ ວ່າ, “ຈົ່ງຕຽມຕົວໄປຍັງມະຫານະຄອນນິເນເວ ເພື່ອຕັກ-ເຕືອນໃຫ້ຊາວນະຄອນນັ້ນຮູ້ວ່າ ເຮົາຮູ້ເຫັນການປະພຶດຊົ່ວຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.”³ ແຕ່ແທນທີ່ໂຢນາ ຈະປະຕິບັດຕາມພຣະດຳລັດນັ້ນ ລາວກັບໜີໄປຍັງເມືອງຕາຊິດ ເພື່ອຈະໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືລາວໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງຢົບປາ ໃນທີ່ນັ້ນລາວໄດ້ພົບເຮືອລ່າໜຶ່ງທີ່ຈະແລ່ນໄປຍັງເມືອງຕາຊິດ ລາວຈຶ່ງເສຍຄ່າໂດຍສານ ແລະລົງໄປໃນເຮືອ ເດີນທາງໄປຍັງເມືອງຕາຊິດກັບພວກລູກເຮືອ.⁴ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເກີດລົມພະຍຸໃຫຍ່ພັດຜ່ານທະເລ ຈົນເຮືອລ່ານັ້ນເກືອບແຕກຈົມລົງ.⁵ ບັນດາລູກເຮືອເກີດຄວາມຕົກໃຈ ຕ່າງຄົນຈຶ່ງຮ້ອງຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຂອງໃຜລາວມາຊ່ອຍເຫລືອ ແລະຕ່າງຄົນກໍຂຶ້ນສິນຄ້າທີ່ບັນທຸກມານັ້ນຖິ້ມລົງໃນທະເລ ເພື່ອໃຫ້ເຮືອເປົາລົງ ສ່ວນໂຢນາໄດ້ລົງໄປນອນຫລັບຢູ່ໃນທ້ອງເຮືອ.

6 ນາຍເຮືອຈຶ່ງລົງໄປຫາລາວ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍັງນອນຫລັບຢູ່? ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອ ບາງທີເພິ່ນຈະຊົງພຣະກະລຸນາ ແລະພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍ.”

7 ຕໍ່ມາ ພວກລູກເຮືອໄດ້ຊັກຂວນກັນຈົກສະຫລາກ ເພື່ອຢາກຈະຮູ້ວ່າໃຜເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ເກີດໄພອັນຕະລາຍນີ້ ທຸກຄົນຈຶ່ງເຫັນດີ ເມື່ອຈົກສະຫລາກຂຶ້ນມາກໍຖືກຊີ້ໂຢນາ. 8 ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມໂຢນາວ່າ, “ບັດນີ້ ຂໍຈົງບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ແມ່ນໃຜເປັນຕົ້ນເຫດໃນການນີ້? ເຈົ້າມາຈາກໃສ? ເປັນຄົນຊາດໃດ? ປະເທດຂອງເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ແລະເຈົ້າມານີ້ເພື່ອກິດທຸລະຫຍັງ?” 9 ລາວໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຄົນຊາດເຮັບເຣີ ທີ່ນັບຖືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ ຜູ້ຊົງສ້າງທະເລ ແລະແຜ່ນດິນ.” 10 ເມື່ອໂຢນາເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກລູກເຮືອກໍຕົກໃຈຢ່າງໃຫຍ່ ຈຶ່ງເວົ້າໃສ່ລາວວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຜິດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງປານນີ້?” (ການທີ່ເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະພວກເຂົາຮູ້ແລ້ວ ເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ໜີຈາກພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ).

11 ເມື່ອລົມພະຍຸພັດແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ພວກລູກເຮືອກໍຖາມໂຢນາວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບເຈົ້າ ລົມພະຍຸຈຶ່ງຈະສະຫງົບລົງ?” 12 ໂຢນາຕອບວ່າ, “ໃຫ້ຈັບຂ້ອຍຖິ້ມລົງທະເລສາ ແລ້ວລົມພະຍຸກໍຈະສະຫງົບລົງ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ແມ່ນຂ້ອຍເອງເປັນຕົ້ນເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດລົມຮ້າຍ.” 13 ພວກລູກເຮືອໄດ້ພ້ອມກັນພາຍເຮືອເຂົ້າມາຝັງຢ່າງເຕັມກຳລັງແຕ່ກໍບໍ່ສຳເລັດ ເພາະລົມພະຍຸຍິ່ງພັດແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. 14 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກລູກເຮືອກໍຮ້ອງໄຫວ້ວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການທີ່ຈະຂ້າຄົນຜູ້ນີ້ ຂໍພຣະອົງຢາລົງໂທດພວກຂ້ານ້ອຍເຖິງຕາຍທ້ອນ ດ້ວຍເຫດວ່າພຣະອົງເອງທີ່ສຳແດງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຮັດແນວນີ້.” 15 ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈັບໂຢນາຖິ້ມລົງທະເລ ຄວາມບັນປ່ວນໃນນ້ຳທະເລກໍສະຫງົບລົງທັນທີ.

16 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທລາຍທີ່ສຸດ ຈຶ່ງພ້ອມກັນນ້ອມຖວາຍ

ເຄື່ອງບູຊາ ແລະກ່າວຄຳປະຕິຍານຕົນຕໍ່ພຣະອົງ. ¹⁷ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສັ່ງປາໃຫຍ່ໃຫ້ກິນກິນໂຢນາ ລາວຈຶ່ງຢູ່ໃນທ້ອງປານັ້ນເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ.

ບົດທີ 2

ໂຢນາອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹ໃນຂະນະທີ່ໂຢນາຢູ່ໃນທ້ອງປານັ້ນ ລາວໄດ້ກ່າວຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວວ່າ:

² ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຄາວຂ້ານ້ອຍຖືກທໍລະມານ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊ່ອຍ
ແລະພຣະອົງກໍຊົງຕອບຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກບ່ອນເລິກ
ໃນພິພິບຄົນຕາຍ
ພຣະອົງກໍຊົງໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

³ ພຣະອົງຊົງໂຢນຂ້ານ້ອຍລົງໄປ
ເຖິງພື້ນທະເລເລິກ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນນ້ຳໄດ້ຖ້ວມຂ້ານ້ອຍ
ຄື້ນອັນຮ້າຍແຮງທັງປວງຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ຕີກະທົບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.

⁴ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງທູນວ່າ ຂ້ານ້ອຍຖືກປັດເຂ່ຍ
ອອກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ
ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນພຣະວິຫານສັກສິດຂອງພຣະອົງອີກ.

⁵ ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້
ນ້ຳທະເລໄດ້ໂອບຕົວຂ້ານ້ອຍໝົດສິ້ນ
ແລະເທົາກໍພົ້ນຫົວຂ້ານ້ອຍຢູ່.

⁶ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງໄປເຖິງຕີນພູ
ລົງໄປເຖິງດິນບ່ອນທີ່ມີປະຕູອັດໄວ້ຕະຫລອດໄປ
ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງນຳ
ຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນມາຈາກບ່ອນເລິກນັ້ນໂດຍຍັງມີຊີວິດຢູ່.

⁷ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍສະຫລົບໄປ
ຂ້ານ້ອຍກໍລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
ແລະຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມາເຖິງພຣະອົງ
ເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

⁸ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂາບໄຫວ້ຮູບພະອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງເສຍ.

9 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງ
ຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍສັດບູຊາແດ່ພຣະອົງ
ຈະກະທຳຕາມສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັນຍາໄວ້
ຄວາມລອດພົ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!”

10 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ປາໂຫຍໂຕນັ້ນຂຶ້ນມາຄາຍ ໂຢນາໄວ້ແຄມຫາດຊາຍ.

ບົດທີ 3

ໂຢນາໃນນະຄອນນິເນເວ

1-2 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢນາອີກວ່າ, “ຈົ່ງຕຽມຕົວໄປຍັງມະຫານະຄອນນິເນເວ ເພື່ອປະກາດໃຫ້ຊາວນະຄອນນັ້ນຮູ້ຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າ.” 3 ໃນເທື່ອນີ້ ໂຢນາໄດ້ເຮັດຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ ຄືໄດ້ຕຽມຕົວອອກເດີນທາງໄປຍັງນະຄອນນິເນເວທັນທີ ນະຄອນນີ້ ເປັນເມືອງໃຫຍ່ຫລາຍ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢ່າງເຖິງສາມມື້ຈຶ່ງຈະພົ້ນຕົວເມືອງ. 4 ໂຢນາໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນ ຢ່າງເຂົ້າໄປໃນນະຄອນນັ້ນເປັນໄລຍະທາງໜຶ່ງມື້ ແລ້ວໄດ້ຮ້ອງປະກາດວ່າ, “ອີກສິ່ງສິບມື້ ນະຄອນນິເນເວກໍຈະຖືກທຳລາຍ!” 5 ປະຊາຊົນຊາວນະຄອນນິເນເວກໍເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາ ໄດ້ປະກາດໃຫ້ທຸກໆຄົນ ທັງຄົນຊັ້ນສູງ ແລະຄົນຊັ້ນຕໍ່າ ອົດອາຫານ ແລະນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ເພື່ອເປັນການສະແດງວ່າ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

6 ເມື່ອກະສັດແຫ່ງນະຄອນນິເນເວຊົງຊາບເຫດການນີ້ ກໍຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກບັນລັງ ຊົງແກ້ ເຄື່ອງນຸ່ງອອກ ຊົງໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງໄວ້ທຸກແທນ ແລະຊົງນັ່ງເທິງຂີ້ເທົ່າໄຟ. 7 ແລ້ວພະອົງໄດ້ມີພະ ລາຊະດຳລັດປະກາດໃຫ້ຊາວນະຄອນນິເນເວຊາບທົ່ວເຖິງກັນວ່າ, “ໃນນາມກະສັດແລະຄະນະ ລາຊະມົນຕີ ເຮົາຂໍປະກາດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະສັດກິນ ຫລືດິ່ມສິ່ງໃດໆ ທັງໝົດ. 8 ທັງ ຄົນ ແລະສັດຈະຕ້ອງໄວ້ທຸກ ໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງຈິດຕັ້ງໃຈອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເຊົາປະພຶດຊົ່ວ ແລະເຊົາເຮັດຜິດທຸກຢ່າງ. 9 ບາງທີ່ພຣະເຈົ້າອາດຈະຊົງປ່ຽນພຣະໂທ ແລະອາດຈະຊົງເຊົາ ພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍແຮງ ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍ.”

10 ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຫັນຊາວນະຄອນນິເນເວເຊົາປະພຶດຊົ່ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງປ່ຽນພຣະໂທ ແລະບໍ່ຊົງລົງໂທດພວກເຊົາຕາມທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້.

ບົດທີ 4

ໂຢນາຮ້າຍ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງເມດຕາ

1-2 ໂຢນາຄຽດ ແລະບໍ່ພໍໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນພຣະໂທ ລາວໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຂໍທູນພຣະອົງວ່າ ເມື່ອຄາວຍັງຢູ່ໃນເມືອງຕົນເອງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າແລ້ວແມ່ນບໍ່ວ່າພຣະອົງຈະປ່ຽນພຣະໂທ? ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຢາກໜີໄປຍັງເມືອງ ຕາຊິດ ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ດີວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ປະກອບໄປດ້ວຍພຣະມະຫາກະລຸນາ

ແລະເມດຕາປານີ ບໍ່ຄ່ອຍຊົງພຣະພິໂລດ ຊົງພ້ອມສະເໝີທີ່ຈະປ່ຽນພຣະໂທ ແລະບໍລົງໂທດຜູ້
ໃດ. ³ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງເອົາຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍໄປສາ ເພາະຂ້ານ້ອຍ
ຢາກຈະຕາຍເສຍດີກວ່າທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ.”

⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບໂຢນາວ່າ, “ການທີ່ເຈົ້າຄຽດນັ້ນ ມັນຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່?”

⁵ຄັນແລ້ວ ໂຢນາໄດ້ອອກໄປນັ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງນະຄອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ລາວໄດ້ປຸກ
ຕູບຂັ້ນຫລັງໜຶ່ງ ເພື່ອຄອຍເບິ່ງວ່າຈະມີເຫດການອັນໃດເກີດຂຶ້ນແກ່ມະຫານະຄອນນີ້. ⁶ຝ່າຍ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ຕົ້ນໝາກທຸ່ງເທດເກີດຂຶ້ນໃກ້ໆຕູບ ໂຢນາ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ອາໄສຮົ່ມ
ແລະເພື່ອບັນເທົາທຸກບໍ່ໃຫ້ອຸກໃຈ ລາວດີໃຈຫລາຍທີ່ສຸດນຳຕົ້ນໝາກທຸ່ງນີ້.

⁷ແຕ່ໃນຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ດ້ວງມາກັດກິນຕົ້ນໝາກທຸ່ງນັ້ນ ແລະມັນໄດ້
ທຸ່ງແຫ້ງຕາຍໄປ.

⁸ເມື່ອຕາເວັນຂຶ້ນ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງສັ່ງໃຫ້ລົມຮ້ອນພັດມາແຕ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ຄວາມຮ້ອນ
ຂອງແສງແດດໄດ້ແຜ່ເຜົາໂຢນາຈົນສະຫລົບໄປ ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຢາກຈະຕາຍເສຍ
ດີກວ່າຈະມີຊີວິດຢູ່.”

⁹ພຣະເຈົ້າຊົງຖາມໂຢນາວ່າ, “ການທີ່ເຈົ້າຄຽດຮ້າຍຕົ້ນໝາກທຸ່ງນັ້ນ ມັນຖືກຕ້ອງບໍ່?” ໂຢນາ
ໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ການທີ່ຂ້ານ້ອຍຄຽດຈົນຢາກຕາຍນັ້ນ ກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວ.” ¹⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ
ຊົງກ່າວວ່າ, “ຕົ້ນໝາກທຸ່ງນີ້ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລົງແຮງປຸກ ມັນເກີດຂຶ້ນເອງໃນຄືນດຽວ ແລ້ວກໍທຸ່ງແຫ້ງ
ຕາຍໄປໃນຄືນດຽວ ເຈົ້າກໍຍັງຄິດຮອດມັນຢູ່. ¹¹ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ສົງສານມະຫານະຄອນ
ນີ້ເນເວແດ່ບໍ່ ຊຶ່ງມີໄດ້ກນ້ອຍທີ່ບໍ່ຮູ້ດຽງສາກວ່າແສນສອງໝື່ນຄົນ ແລະມີສັດລ້ຽງເປັນຈຳນວນ
ຫລາຍອີກດ້ວຍ.”

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.